

Dierbare gedachtenis aan

HENRICUS JOHANNES DONKERS

echtgenoot van

PETRONELLA HUBERTINA VERDONSCHOT

Geboren 12 april 1923 te Son-Breugel. Voorzien van het H. Sacrament van de zieken, overleden in het ziekenhuis te Geldrop op 18 november 1981. Wij hebben afscheid van hem genomen in de Eucharistieviering in zijn parochiekerk te Someren-Heide, waarna we zijn dierbaar lichaam te rusten hebben gelegd op het kerkhof, aldaar.

De dood blijft in ons leven een geheim. In dat leven van: liefde, verwachtingen, geborgenheid, een 'thuis' vinden bij elkaar, treedt ook altijd weer de scheiding van de dood.

Bij vader's sterven zijn we ons dat weer zo pijnlijk bewust. We vormden zo'n mooi gezin: vader, moeder, kinderen, de aangetrouwden en die er deel van uit gaan maken; ook de twee kleinkinderen waar opa en oma zo op gesteld waren; we hoorden allemaal bij elkaar, we verriikten zozeer elkaars leven.

Nu is vader uit deze vertrouwde, dierbare kring weggefallen. We zijn er erg bedroefd om, omdat hij zo'n goede mens was, gelovig en rechtschapen; er ging rust van hem uit: om het leven te nemen zoals het komt; zoals hij dat van zijn vader en moeder geërfd had.

Ze waren bijna 30 jaar gelukkig getrouwd, vader en moeder. Door de zorgen voor hun gezin en bijzonder door vader's hartzwakke, waren ze zo dicht naar elkaar toegegroeid; die eenheid verinnigde

nog toen een half jaar geleden een andere ziekte zich openbaarde, die steeds verergerde.

We hebben hem bijzonder in deze laatste maanden met onze zorgvolle liefde omringd, vooral moeder die hem met een niet-aflatende trouw dagelijks in het ziekenhuis nabij was en voor hem zo'n steun was; háár en ons aller vertrouwvol gebed om beterschap waren de uitdrukking van ons geloof en liefde, al zagen we ook de ernst van zijn toestand.

Toen hij het sacrament van de zieken ontving waren we allen aanwezig: vol liefde en geloof en in een diepe verbondenheid met elkaar, zoals ook op het moment van zijn sterven. We hebben vader's leven in Gods hand gelegd; Hij zal hem goed doen nu wij het niet meer kunnen. Vader is uit zijn lijden verlost. Zijn leven is hier voltooid, wij mogen het voortzetten.

Moeder en heel ons gezin zal de dierbaarste herinneringen aan hem bewaren, en al is zijn leven ook zo vroeg geëindigd, méér dan het aantal jaren telt de indruk die het achtergelaten heeft. Hij zal onuitwisbaar in ons blijven voortleven.

Vader, van ons allemaal: even oprecht bedankt: voor al je werk, je zorg, je meeleven. Je zult voor moeder en ons, oma en de familie een liefdevolle voorspraak blijven bij O. L. Heer.

Goede God, wij danken U: dat zo'n goede echtgenoot en vader, zoveel voor ieder van ons en ons allen samen betekend heeft.

Hartelijk dank voor uw medeleven en belangstelling, betoond bij het ziek-zijn, het overlijden en de begrafenis van mijn dierbare man en onze lieve vader en opa.

P. H. DONKERS-VERDONSCHOT
kinderen en kleinkinderen